

1. { De la Ti - ne, Sfân - tă pri - ce - pe - re Po - po - rul Tău a - re,
Și în Ti - ne, Râu de 'n - țe - lep - ciu - ne, Ce 'n lu - mi - nă du - ce. }

{ Iz - vo - rul vi - e - ții 'i în Ti - ne,
Noi când ni 's lu - mi - nați, din Ti - ne, } Ve - dem bi - ne.

2. Puternic ești, Pe-nvățători cinstești, De sus îi întărești.
Cu vorba Ta, Ca să poată învăța De mântuirea Ta.
Ei numai plantează și udă, Dară Tu binecuvintează
Cu vorba Ta.

3. Tu dai Duh Sfânt, Dar noi ne-am zăbuni, De Tu n-ai pomeni.
Căci inima Des s-ar înmoleșa, De Tu n-ai deștepta.
Duhul deșteaptă neconținut, Ca noi s-auzim al Tău cuvânt,
Tu dai Duh sfânt.

4. Dai priința Ce în noi s-a sădit, Să crească neștiind.
Semințele Capătă putere, Din a Ta iubire.
Căci când o vorbă de viață, Rămâne scrisă în inimă,
Dai priință.

5. Și Tu dai rod, Dar spic, cari slab ar fi: Ar putea veșteji.
Ce rodește Și dacă se coace, E numai din Tine.
Când primăvara bine lucrăm, Toamna din destul noi adunăm,
Căci Tu dai rod.

6. Tu ca un sfânt Doamne, să fii mărit, Căci Tu ne-ai mântuit.
În noi lucră, Până-i a Ta milă, Acolo să râvnim.
Ca noi nobili snopi să aducem, Și cândva cu sfinții să cântăm
Aliluia!